

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

19. ROČNÍK - ŘÍJEN 2021 - ČÍSLO 208

FARNÍČEK

Světové setkání rodin proběhne v červnu 2022

Oficiální obraz namaloval P. Marko Rupnik

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

v uplynulém měsíci, v září, jsme prožili řadu věcí. Děti a mládež spolu s rodiči vstup do nového školního roku se všemi radostmi a starostmi, které k tomu patří. Už se stabilizoval rozvrh, kroužky a já bych byl velmi rád, aby dobehly všechny opožděné přihlášky dětí do náboženství a naplno a pravidelně se rozběhla výuka náboženství ve škole i na faře. A prosím rodiče: nešidte děti o tuto službu církve a i vy rodiče i prarodiče dejte dětem tolik péče jako svatá Ludmila Václavovi.

V kostele, a věřím, že i v rodinách, jsme prožili nově, devět dní modliteb ke svatě Ludmile. Naše komunita – pět bratří – vykonala pouť do jediného kostela jí zasvěceného v naší arcidiecézi a to do Suché Lozi u Bánova za Uherským Brodem. Byl to pro nás velmi silný zážitek i skrze povídání pana kostelníka, který byl jedním z organizátorů stavby. Jen na okraj – vesnice s 1100 obyvateli na stavbě odpracovala 65 tisíc brigádnických hodin.

Následovala večerní bohoslužba k počtě svatě Ludmily v našem kostele a „Ludmilské“ setkání žen na faře s povídáním o ní i speciální ochutnávka vína „Svatá Ludmila“, jejíž sérii výroby zařídily arcibiskupské vinné sklepy v Kroměříži. Následující dny – pátek, sobota a neděle – byly neuvěřitelně bohatým Ludmiliným, kulturně duchovním obdarováním, kterému jsem mohl být přítomen prostřednictvím televize.

V pátek od 17:00 na NOE uvítání ostatků svatě Ludmily na Tetíně s úžasnou modlitbou za náš národ. Celá je na vývěsce v předsíni. Tam jsou také záběry ze sobotní národní pouti, kterou celou přenášela ČT2. A v neděli od 20:15 jsem mohl být skrze ČT Art přítomen na novém oratoriu ke svatě Ludmile od Jana Zástěry. Byl to můj nejhlubší kulturně duchovní zážitek se svatou Ludmilou. A dokončení přinesl úterní dokument na ČT2 – Kněžna Ludmila. Svou blízkost s ní vyjadřuji a prožívám každodenní modlitbou k ní. Připojte se také.

V naší farnosti jsme v sobotu 18. září v 15:00 prožili mimořádnou událost na Vítové, kde byla znovu požehnána obnovená kaple Panny Marie Sedmibolestné a byl také požehnán nový její moderní obraz.

Neděle byla u nás ve znamení „Staříčkovy“ poutě a pěkného farního dne na farním dvoře. A na průčelí kostela jste si již určitě všimli restaurovaných vrat a bočních dveří. Byly instalovány o svátku svatě Ludmily. A o den později byl i instalován nový nábytek do nově vymalované sakristie. Svatá Ludmilo, dobrý a mocný Bože, díky!

Dnešní první říjnovou nedělí vstupujeme do velké přípravy na 10. světové setkání rodin 22. – 26. června 2022 v Římě.

O tom všem se můžete dočíst na stránkách tohoto říjnového čísla Farníčku.

Sestry a bratři, všechny vás zvu ke hlubšímu chápání a prožívání manželství a rodičovství na podkladě papežovy posynodální apoštolské exhortace o lásce v rodině AMORIS LAETITIA – Radost z lásky.

Všem vám ze srdce žehná o. Josef.

KURS LEKORŮ

LEKTOR (z latinského slova *lego, lege- re, legi, lectum* - čísti) představuje v Církvi člověka, který čte (předčítá) Boží Slovo. Nestačí, že je čte, hlasově tlumočí a zvukové artikuluje, on toto Slovo určitým způsobem s vírou sděluje, předává, svědčí o něm, je s ním bytostně spjat, propůjčuje mu svou osobnost a svůj hlas. Posлуhač snadno pozná, zda lektor sám ví, co čte, zda se na svůj úkol připravil, zda je textem sám osloven a odpovědně zaujat. V bohoslužbě slova nasloucháme Božímu Slovu. Toto Slovo je vdechnuté Duchem Svatým. Má své lidské autory, svatopisce, proroky, evangelisty, autory listů a jednotlivých knih. Duch Svatý těmto lidským autorům ponechává jejich osobitost vyjadřovací a jazykovou, ale jádro tohoto sdělení je vdechnuto Bohem, Duchem Svatým. On je nejvyšším Původcem Božího Slova. Lektor je ten, kdo čte toto Boží Slovo v liturgii. Nemluví za sebe, není to jeho osobní sdělení, stává se v té chvíli, dá se bez nadsázky říci, služebníkem a mluvčím samého Boha. Zatímco úryvek z evangelia předčítá při bohoslužbě pouze biskup, kněz či jáhen, první a druhé čtení, stejně jako rezponziální žalm předčítá nebo předzpěvuje někdo z Božího lidu, z laického stavu Církve, muž nebo žena. Zde vyniká důstojnost laického stavu. Tato činnost vyžaduje živou víru, zbožnost, obětavost, věrnost Církvi a především hlubší zájem o Boží Slovo a připravenost pro toto poslání.

KURS LEKTORŮ se v naší farnosti bude konat v sobotu 30. října ve dvou časech od 9:00 do 12:00 a od 14:00 do 17:00.

Prosím o účast všechny stávající lektory i nové zájemce. Kurz bude mít jiný obsah i formu než kurzy, které pořádá arcibiskupství olomoucké. Přihlašujte se zapsáním na připravené listy na sloku před ambonou.

o. Josef

ROK RODINY AMORIS LAETITIA

Papež František vyhlásil od svátku sv. Josefa zvláštní Rok rodiny - Amoris laetitia. Ambicí tohoto mimořádného roku, který vyvrcholí desátým Světovým setkáním rodin 26. června 2022 v Římě, je povzbudit církve, aby věnovala větší pozornost pastoraci rodin, jakož i lépe se obeznámí s textem Amoris laetitia.

„Svěřme Svaté rodině Nazaretské, a zvláště svátému Josefovi, starostlivému snoubenci a otci, tento rok rodin celého světa“, vyzval František.

„Zkušenost pandemie ještě více vynesla na světlo centrální úlohu rodiny jako domácí církve a zdůraznila význam vztahů mezi rodinami, které činí církev rodinou rodin.

Novinky v organizaci Světového setkání rodin, které je plánováno na 22. - 26. června 2022 v Římě, představil minulý týden vatikánský Úřad pro laiky, rodinu a život.

Centrem 10. světového setkání rodin sice zůstane - stejně jako v minulých letech - pořadatelské město, souběžně se ale budou konat setkání i v diecézích po celém světě.

Jako podnět k zamyšlení pro všechny, zvláště však pro rodiny a to zvláště mladé dávám úvahu Vojtěcha Eliáše – Dokonalá rodina nepadne z nebe.

o. Josef

MĚSÍCEM ZÁŘÍ SKONČIL ROK SVATÉ LUDMILY.

Dne 18. září vyvrcholila Národní poutí na Tetině akce připomínající **1100 let** od jejího zavraždění. Svatá Ludmila se provdala za prvního historicky doloženého přemyslovského knížete Bořivoje I., s nímž měla šest dětí (známá jsou dnes jména pouze dvou z nich, Spytihněva a Vratislava). Spolu s Bořivojem přijala kolem roku 883 křest z rukou Metoděje. Tento vskutku historický akt lze označit za počátek kristianizace českých zemí. Zatímco území Velké Moravy bylo především díky cyrilometodějské misii z velké části křesťanským, území Cech setrvalo v pohanství. Přijetí křtu v této době neznamenovalo pouze náboženský akt, ale šlo také o to, že se tím celá země přihlásila ke křesťanství, což mělo velký politický význam a de facto položilo také základ rodícího se českého státu. Po smrti Bořivojově dosedl na trůn Spytihněv a po jeho smrti (915) jeho bratr Vratislav I., který spolu s kněžnou Drahomírou byli rodiči svatého Václava. Drahomíra v Čechách vládla po smrti Vratislavově (921) místo nezletilého Václava jako regentka. Brzy se však mezi ní a svatou Ludmilou objevily spory. Zatímco Drahomíra se přikláněla na Saskou stranu, svatá Ludmila spíše usilovala o spojenectví mezi Českými zeměmi a Bavorskem. Dalším trnem v oku bylo pro Drahomíru to, že výchova jejího nezletilého syna, knížete Václava, byla svěřena Ludmile, která ho vychovávala v duchu křesťanských hodnot, které sama ctěla. Spory mezi Ludmilou a Drahomírou vyvrcholily tím, že Drahomíra nechala svoji tchýni v noci z 15. na 16. září 921 zavraždit na hradě Tetině. Vraždu provedli Drahomířini velmožové Tunna a Gomon. Ludmila byla uškrcena šálou (podle jiných pramenů závojem) údajně proto, aby nebyla prolita její krev a nemohla se stát mučednicí. Nad místem umučení svaté Ludmily nechala Drahomíra postavit kostel svatého Michala, aby se případné zázraky připisovaly jemu a ne svaté Ludmile. Po svém nástupu na trůn nechává svatý Václav roku 925 ostatky své babičky přenést do Prahy, kde jsou pohřbeny v kostele svatého Jiří, poblíž knížecího sídla. O rozvoj kultu svaté Ludmily, která se stala **spolupatronkou českých zemí**, se zasloužil především kníže Boleslav II. a Mlada Přemyslovna. Za svatou byla Ludmila prohlášena v roce 1143. Svatá Ludmila je patronkou Čech, babiček, matek, křesťanských vychovatelů, vinařů. Nejčastěji je zobrazována s knížecí korunou. Mezi její další atributy patří šála nebo závoj, nástroj jejího umučení. Je naší chronologicky první mučednicí. Svátek svaté Ludmily slavíme 16. září.

LUDMILSKÝ VÍKEND BYL ÚŽASNĚ NABITÝ...

Děkuji jí, že jsem mohl přes televizi být při tom v přímém přenosu. Vám doporučuji do toho vstoupit skrze archiv.

Pátek 17. 9. od 17:00 na NOE – přivezení lebky sv. Ludmily na Tetín a celý obřad kolem toho.

Sobota 18. 9. od 11:00 na ČT2 – přímý přenos celé bohoslužby Národní poutě sv. Ludmily.

Neděle 19. 9. od 20:15 na ČTArt – Oratorium o sv. Ludmile Nádech věčnosti – od Jana Zástěry v dramatinizaci se skvělými herci.

Úterý 21. 9. od 16:00 na ČT2 – Svatá kněžna Ludmila.

Když se do toho všeho ponoříte, úžasnou osobnost sv. Ludmily objevíte.

o. Josef

PAPEŽ FRANTIŠEK NA SLOVENSKU

Po sv. Janu Pavlu II., který na Slovensko zavítal v letech 1990, 1995 a 2003, je František druhým papežem na Slovensku. S věřícími, státníky, mládeží i reprezentanty jiných vyznání a etnik se setkal v Bratislavě, Košicích a Prešově. Své putování pak završil slavnostní bohoslužbou v národní svatyni patronky Slovenska Panny Marie Bolestné v Šaštíně u českých hranic. Této slavnosti se zúčastnila i řada českých poutníků s našimi biskupy.

„František touží po setkání s věřícími a místními církvemi. A vzhledem k tomu, že apoštolské cesty se kvůli covidu omezily, cítí potřebu intenzivně obnovit tuto formu své petrovské služby a přímý kontakt s lidmi,“ předeslal pro Vatican News vatikánský státní sekretář kardinál Pietro Parolin a dodal, že účast na pouti v Šaštíně byla pro Františka zvláště důležitá. „V jistém smyslu prodloužil cestu, aby se mohl zúčastnit tohoto oblíbeného svátku slovenské patronky. Svědčí to o tom, jak velkou pozornost vždy věnoval lidové zbožnosti, ale především úctě k Panně Marii. Zároveň bych chtěl zdůraznit, že tato pouť se koná po papežově operaci, takže je to také způsob, jak poděkovat Panně Marii za její úspěch a také jí svěřit všechny ty, kteří se nacházejí v situacích křehkosti, zranitelnosti a utrpení,“ dodal papežův spolupracovník.

Slovensko se stalo po Iráku druhou zemí, kterou letos na více než jeden den papež navštívil. Přítomnost hlavy katolické církve přinesla Slovákům radost, naději, nechybělo dojetí. A pokud se spekulovalo o tom, co vlastně papež Slovensku „přiveze“, nyní se dá říct jednoznačně, že se snažil sjednotit slovenskou společnost tím, že nabádal k dialogu. Největší pozornost vyvolala papežova návštěva sociálně vyloučeného romského sídliště Luník IX. v Košicích. Popularita, která se papežovi dostává a celosvětová pozornost, která ho provází na každém jeho kroku, byla v jednu chvíli soustředěna na tuto část východního Slovenska, která je dlouhodobě na okraji zájmu všech politiků i společnosti. Přímí účastníci, ať už jde o duchovní nebo laiky, mluví o setkání s papežem jako o velmi působivém. Jakoby se papež snažil symbolicky obejmout Slovensko a upokojit společnost v neklidných dobách, kdy čelí rozdělení, rozhádanosti, egoizmu a boji s korupcí.

vybral pn

APOŠTOLSKÝ LIST PAPEŽE FRANTIŠKA „LÁSKA K PÍSMU SVATÉMU“

(U PŘÍLEŽITOSTI 1.600 LET OD SMRTI SVATÉHO JERONÝMA - ZÁVĚR)

Svatý Jeroným zdůrazňoval význam a důležitost osvojení biblických textů.

Vést dialog s Bohem, s jeho Slovem, totiž v jistém smyslu zpřítomňuje nebe, tedy Boha. „Neznat Písmo znamená neznat Krista.“

Jeroným byl do Božího slova opravdu „zamilován“ a kladl si otázku: „Jak by se dalo žít bez poznání Písma, skrze něž se dochází k poznání samotného Krista, který je životem věřících? Bible - nástroj, „kterým Bůh každý den mluví k věřícím“ - se stává podnětem a zdrojem křesťanského života každému a ve všech situacích. Číst Písmo znamená hovořit s Bohem. Studium a rozjímání Písma činí člověka moudrým a vyrovnaným).

K hlubšímu proniknutí do Slova Božího je zajisté třeba trvalé a opakované důvěrnosti. Jenom hluboký duch modlitby a pomoc Ducha svátého nás mohou přivést k porozumění Bible. Celým Jeronýmovým životem tedy postupovala vroucí láska k Písmu, láska, kterou se ustavičně snažil probouzet také ve věncích.

Základním metodickým kritériem interpretace Písma byl pro Jeronýma soulad s učitelským úřadem církve. Nikdy nemůžeme číst Písmo sami. Narazíme na mnoho zavřených dveří a snadno upadneme do omylu. Bible byla psána Božím lidem a pro Boží lid z Inspirace Ducha svátého. Pouze ve společenství s Božím lidem můžeme jako „my“ skutečně přistoupit k jádru pravdy, kterou nám Bůh chce říci. Autentická interpretace Bible musela být podle Jeronýma vždy v harmonickém souladu s vírou katolické církve. „Zůstávej pevně přimknut ke zdravé tradici, v níž jsi byl vyučen, abys mohl povzbuzovat podle zdravé nauky a potírat ty, kteří jí protiřečí“

Jeroným neopomíjel ani etický aspekt. Často poukazoval na povinnost shody života s božským Slovem. Pouze žijeme-li jej, nalézáme také schopnost rozumět mu.

Tato důslednost je pro každého křesťana neodmyslitelná, a zejména pro kazatele. Stále v témže kontextu důslednosti pak podotýká: evangelium musí být přeloženo do skutků opravdové lásky, protože v každé lidské bytosti je přítomna samotná osoba Krista. A Jeroným konkretizuje: je zapotřebí „šatit Krista v chudých, navštěvovat ho v trpících, sytit jej v hladovějících, dát mu příbytek v bezdomovcích.“ Láska ke Kristu, živená studiem a rozjímáním, nám dá překonat každou obtíž.

Jeroným nám zanechal také bohatou a rozmanitou nauku křesťanského asketismu. Připomíná, že odvážná snaha o dokonalost vyžaduje stálou bdělost, časté, byť rozvážné a umírněné umrtvování, ustavičnou intelektuální či manuální práci, aby se předešlo zahálce a zejména poslušnost Bohu: „Nic se nelíbí Bohu tolik jako poslušnost, která je nejznamenitější a jedinečnou ctností.“

vybral o. Josef

DOKONALÁ RODINA NESPADNE Z NEBE - VOJTĚCH ELIÁŠ

Papež František nedávno zveřejnil exhortaci *Amoris laetitia* o lásce v rodině, která završila diskuse na dvou synodách v Římě. A jak už to u papežských dokumentů většinou bývá: někdo ji přijal s nadšením, pro jiné zase možná znamenala zklamání.

Nová apoštolská exhortace obsahuje řadu různých témat - ostatně jako i náš život v rodině. Při čtení jsem si připadal, jako bych zase seděl v kruhu naší rodiny - rodiče, mé vdané sestry a já, kolem pobíhají děti a jejich tatínkové naznačují, že už se má končit a jít domů – a papež František je mezi námi. Mluví se o lásce a o starostech, které láska přináší.

Papež František nejdříve připomíná Pavlův text, který se četl na svatbě některé z mých sester, že láska je shovívavá, dobrosrdečná, nemyslí jen a jen na sebe, nerozčiluje se, zapomíná, když jí někdo ublíží (1 Kor 13,4nn). Papež ukazuje, že tato láska nejsou jen nějaké emoce, ale že právě v rodině roste do skutečné velikosti - a je při tom podrobována různým zkouškám a těžkostem. Ukazuje lásku jako něco, na čem se musí tvrdě pracovat - s vytrvalostí i něhou, s přísností i milosrdenstvím, přes úspěchy i zklamání. Kdo zažil skutečnou lásku v rodině, tak to vlastně zná, jen jsme to nedokázali vždy tak pojmenovat a možná bychom byli rádi, kdyby nám o tom někdo řekl dříve.

PROHLUBOVAT MANŽELSKOU LÁSKU

Dokument ukazuje na tři důležité oblasti: První je důležitost přípravy na manželství a život rodiny: to začíná se zkušeností ve vlastní ředině, ale také záměrnou výchovou. Její součástí musí být i sexuální výchova - pozitivní a rozumná, která však neznamená instruktáž o „bezpečném sexu“, ale volbou vhodných slov má seznamovat s různými projevy lásky vedoucími až k velkodušnému sebedarování - také tělesnému. Naopak „je nezodpovědné každé vybízení adolescentů ke hraní si s vlastními těly a jejich tužbami, jako by si už osvojili zralost, hodnoty, vzájemný závazek a cíle, jež jsou vlastní manželství. Takto jsou povzbuzováni užívat druhého člověka jako předmět zkušeností ke kompenzaci nedostatků a velkých omezení“. Nejde tedy jen o „správné informace“, ale také o „správný způsob“ podání ve vhodný čas, když se člověk připravuje na skutečný život v manželství a rodině.

Druhou oblastí, kterou papež František jasně pojmenovává, jsou všechny starosti a problémy, jež manželství a lásku v rodině v současném světě provázejí: znamená to stále hledat nové odpovědi na otázku rolí v rodině, na přijetí vlastní tělesné odlišnosti, na těžkosti způsobené tělesným postižením dítěte - a vůbec přítomnost nemocných v rodině, třeba i seniorů. Musíme se učit, jak si můžeme pomáhat, a aktivně vystupovat na podporu manželství a rodinného života.

Třetí oblastí je nutnost každý den a stále znovu budovat a prohlubovat manželskou lásku a život v rodině. Žádná dokonalá rodina „z nebe nepadla“ - „není jednou provždy dokonalá a hotová, nýbrž vyžaduje postupný rozvoj vlastní schopnosti milovat“. Všichni víme, že k rodinnému životu patří i různé krize a starosti. Mluví dokonce o „nejhorších chvílích a trpkých dnech“, které však můžeme a máme prožívat skrze svou účast na tajemství Kristova kříže. Protože i v „neregulérních“ situacích je možné žít v milosti Boží, je možné milovat a je možné také růst v životě milosti a lásky a dostávat za tím účelem pomoc církve.

Dokončení na další straně

DOKONČENÍ Z PŘEDCHÁZEJÍCÍ STRANY

Malé krůčky správným směrem

Nejde tak o popření ideálu manželství, který musí církev věrně hlásat a k němu povzbuzovat, dokonce až tak, že „pastorační snaha upevňovat manželství je dnes důležitější než pastorece nezdarů, kterým je tímto způsobem třeba předcházet“. Tak trochu mi to připomíná nářek jedné mé sestry, která se před lety ironicky ptala: „Co mám dělat, aby si na mě farář našel čas - mám se rozvést, skočit z okna nebo prohlásit, že jsem gay?“ V Roce milosrdenství jsme vyzýváni, abychom se nebáli znovu otevřít svou životní situaci, kterou jsme si před lety označili jako beznadějnou, a hledali možnost malých krůček správným směrem, protože Kristus - dobrý Pastýř, nás vede k rozlišování „proniknutého milosrdnou láskou, která je vždycky ochotna chápat, odpouštět, provázet, doufat a především integrovat“. Texty papeže Františka neobsahují jen skvěle formulovanou nauku nebo směrnice, ale skutečné výzvy – pozvání nezůstat stát, ale zapojit se do běhu života v celého jeho dynamice.

„Vybízím věřící, kteří prožívají komplikované situace, aby s důvěrou rozmlouvali se svými pastýři nebo laiky, kteří žijí v oddanosti Pánu. Ne vždycky u nich najdou potvrzení svých idejí a přání, ale určitě se jim dostane světla, které jim dovolí lépe pochopit, co se děje, a objevit cestu osobního zrání. A vybízím pastýře, aby jim naslouchali citlivě a klidně s upřímnou touhou dobrat se jádra lidských dramát, porozumět hledisku lidí a pomoci jim tak lépe žít a rozpoznat jejich místo v církvi“.

Tak se zase těším, až se jako rodina sejdeme a budeme mít čas i chuť mluvit o radostech a žalostech života. I pro naši rodinu platí, že neštěstí nechodí po horách, ale po lidech - možná budeme mít větší odvahu pojmenovávat ony oblasti manželského života, o kterých se těžko mluví, ale navzdory svým omezením hledat plnost lásky a společenství, jak nám to bylo Kristem přislíbeno.

Autor je biskupský vikář Arcibiskupství pražského

UMÍME NASLOUCHAT DRUHÝM?

Nejobtížněji se v životě učíme věci, o kterých si myslíme, že je už umíme. Hodně lidí si myslí, že umí dobře naslouchat, domnívají se, že umí dobře řídit auto anebo se považují za dobré křesťany. Ale ve srovnání s kým? Ve skutečnosti nejsou tak dobří, jak si namlouvají. Falešné vnímání je výsledkem klamného pocitu nadřazenosti. Jedná se o zkreslení, v němž jedinci přeceňují své vlastní schopnosti a vlastnosti vzhledem k ostatním. Každý z nás se po nějaké době potřebuje znovu učit naslouchat. Naslouchat těm, které milujeme. Naslouchat svému tělu. Naslouchat svému svědomí a duši. Naslouchat Bohu.

NĚKOLIK TIPŮ PRO NASLOUCHÁNÍ

Jedním z nejučinnějších způsobů, jak zlepšit každý vztah, je začít lépe naslouchat.

Je mnoho způsobů, jak to udělat. Podívejme se společně na pár z nich.

- Dívejte se na každého, kdo hovoří. Usmívejte se, udržujte vhodný oční kontakt. Pokud se na něj nedíváte, okamžitě tím vysíláte signál: „Nezajímá mě to“; „Nedávám pozor“; „Nudíte mě.“
- Naslouchejte svým tělem. Řeč vašeho těla prozrazuje mnohé o tom, jak jste otevření či uzavření, jak jste zaujati či nezaujati tím, co někdo říká. Buďte si vědomi řeči svého těla a zaujměte pohodlnou, uvolněnou pozici, která vám usnadňuje naslouchání. Také si všimněte řeči těla druhé osoby. Její tělo vám může sdělovat věci, které vám slovy neříká.
- Nepřerušujte. Neznám nikoho, komu by to nevadilo. Signalizuje to: „To, co chci říct, je mnohem důležitější než to, co jste říkal.“ Pokud nesouhlasíte, počkejte, až na vás dojde řada. Skákat do řeči je obecně považováno za neslušné.
- Vyhýbejte se rozptýlení a roztržitosti. Věnujte se tomu, kdo právě teď stojí před vámi. Snažte se nemyslet na to, co hodláte říct, jinak vaše mysl začne bloumat a vy přestanete naslouchat tomu, kdo hovoří. Ztlumte si telefon nebo ho vypněte, je-li to možné. Pokud to není možné, alespoň to řekněte osobě, se kterou hovoříte: „Je mi líto, ale nemůžu během našeho rozhovoru vypnout telefon, protože očekávám velmi důležitý telefonát/důležitou zprávu a nevím, kdy se daný člověk ozve.“ I pokud telefonujete, většina lidí na druhém konci drátu pozná, zda současně s tím děláte něco jiného. I když vás nevidí, dokáží rozpoznat, jestli jim skutečně nasloucháte.
- Ptejte se. Nic neprojeví váš zájem a zaujetí tak jako dobrá otázka. Je to jeden z principů aktivního naslouchání.
- Ujistěte se, že rozumíte tomu, co druhý člověk říká. Pokud si nejste jisti nebo pokud se jen domníváte, že jste si jisti, je užitečné říct: „Chápu správně, že to, co říkáte, je...“ nebo „Naznačujete, že...“ Tohle je další účinný nástroj aktivního naslouchání, jímž vyjadřujete, že se opravdu snažíte porozumět tomu, co druhý říká.

RŮŽENEC – MODLITBA JEN PRO BABIČKY?

Hyacint Petr Ullman

Ve chvílích, kdy jsme příliš unavení, nesoustředění a neschopní intenzivnější modlitby, můžeme v náručí Ježíšovy matky opakovat Gabrielova slova: „Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou!“

Mnozí z nás si pamatují na svou babičku, jak se modlí růženec. A kdo takovou babičku nemá nebo neměl doma, může se s ní setkat ve své farnosti zhruba půl hodiny před začátkem mše svaté. Čím to, že tato modlitba je zrovna mezi babičkami tak populární? Existuje minimální věk k tomu, aby se ji člověk mohl začít modlit? Nebo se ji může modlit, jen když se děje něco závažného, jak jsme si mysleli, když jsme byli malí? Jaké je vlastně kouzlo této monotónní modlitby, že se ji modlí už tolik generací babiček? A svatých?

V čem spočívá její síla?

JAKO KDYŽ OBJEVUJEME RODINNÉ FOTOGRAFIE

Řekl bych, že co dělá růženec naprosto jedinečnou modlitbou, vystihl jeden náš bratr, když řekl, že modlitba růžence je podobná, jako když máma vezme na klín své dítě a ukazuje mu rodinné fotografie. Předkládá mu stále stejné fotografie nejbližších, fotografie nejdůležitějších okamžiků života rodiny, které se mnohdy mohou vracet až několik desítek let do minulosti, a přitom mu o všech těchto lidech a událostech vypráví. A dítě tomu pozorně naslouchá, a tak toho o své rodině stále nejen více ví, ale svým způsobem se také stále více stává součástí této rodiny - vstupuje do jejího příběhu.

A postupně se i ono stává součástí vyprávění a začíná se objevovat na fotografiích.

Podobně i my, když se modlíme růženec, svým způsobem usedáme na klín naší nebeské matky. A spolu s ní rozjímáme jednotlivá tajemství naší rodiny - Ježíše a jeho učedníků. Maria, která byla u toho všeho a uchovávala to ve svém srdci (Lk 2,19.51b), nás uvádí stále hlouběji do života Ježíše a jeho církve.

Společně s ní se stáváme stále více Ježíšovými učedníky a členy církve.

DOBŘÁ RADA PRO ZAČÁTEČNÍKY

Krása a kouzlo modlitby růžence tkví v tom, že nás přibližuje ke Kristu a nechává nás hlouběji proniknout do jeho života. Když setrváváme v Mariině náručí, sám Pán promění naše srdce z kamene v srdce z masa, které je schopné lásky. Proto ve vrásčitých tvářích našich babiček můžeme objevit oči vyzařující lásku.

Rada pro začátečníky: Lepší jeden desátek před spaním než celý růženec ve spánku!

upravil o. Josef

- 1.10. Památka svaté Terezie od Dítěte Ježíše
- 2.10. Památka svatých andělů strážných
- 3.10. 27. neděle v mezidobí
- 4.10. Památka svatého Františka z Assisi
- 10.10. 28. neděle v mezidobí
- 15.10. Památka svaté Terezie od Ježíše
- 17.10. 29. neděle v mezidobí
- 18.10. Svátek svatého Lukáše, evangelisty
- 24.10. 30. neděle v mezidobí
- 28.10. Svátek svatých Šimona a Judy
- 31.10. 31. neděle v mezidobí

ŽEHNÁNÍ OBNOVENÉ KAPLE A NOVÉHO OBRAZU PANNY MARIE SEMMIBOLESTNÉ NA VÍTOVÉ

Kdo projížděl v sobotu 18. 9. odpoledne Vítovou, byl možná trochu překvapen. Před kapličkou Panny Marie Sedmibolestné se potkalo nemalé společenství (odhadem 50 lidí), kteří přišli na slavnostní požehnání obnovené kaple a nového obrazu od umělkyně Mgr. Jarmily Příbylové. K úkonu žehnání byl pozván P. Josef Brtník, SDB. Padla slova díky za opravu, pravidelnou péči, darovaný obraz a zazněly krásné písně k Panně Marii v podání hudebního seskupení MaTrio. Velké poděkování patří také všem zúčastněným. Připomínku této slavnostní události nejlépe uzavřou srdečná slova paní Ernestové: „Nový obraz a kaplička jsou tu pro každého, a tak všem přeji, ať se vám líbí a také přeji pevné zdraví.“ Otec Josef dodal: „Velkou radost by mi udělalo, kdyby se kaple stala **živou kaplí**, kdy se zde začne setkávat malé společenství lidí, třeba už teď v říjnu, například k modlitbě růžence, například jeden den v týdnu.“

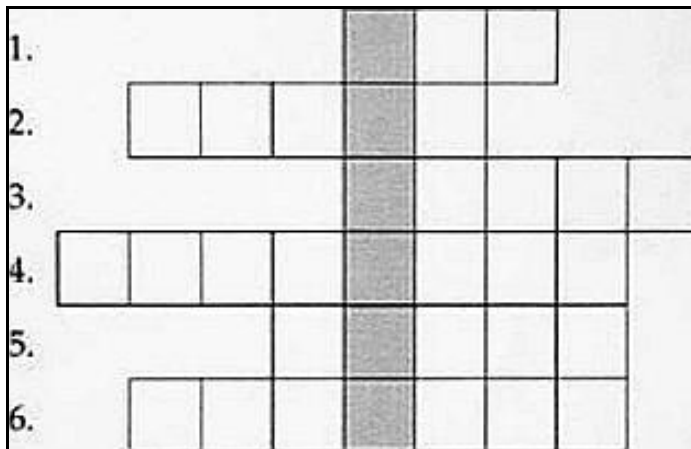
dz

SVATÁ LUDMILA A JEJÍ RODINA - KŘÍŽOVKA

Svatá Ludmila se vdala jako velmi mladá a měla několik dětí. Oba její synové, které známe jménem, vládli v české zemi. Ludmila se dočkala i vnoučat, o které se mohla starat a měla za úkol je vychovávat. I tyto dva chlapce známe jménem; jeden z nich je stejně jako Ludmila velkým českým světcem.

Když vyluštíte křížovku a doplníte správně jména světců podle kalendáře, získáte tajenku - jméno tohoto Ludmilina vnuka!

1. 15. června
2. 31. července
3. 5. července
4. 30. května
5. 12. října
6. 16. října

Viš ještě něco o těchto svatých, které jsi v kalendáři objevil?

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 2 . 10. 2021 V NÁKLADU 200 KS.